

РЕШЕНИЕ

№ 5061

гр. София, 03.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 07.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4888** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба от Я. И. Я., ЕГН [ЕГН], от [населено място], против Заповед № 301з-1025/ 07.04.2021г. на директора на Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи (ОДМВР) - М., с която на жалбоподателя, на основание чл.194, ал.2, т.2, чл. 197, ал.1, т.2, чл.199, ал.1, т.5, във връзка с чл.204, т.3 от ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 /три/ месеца.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, неправилна, немотивирана, постановена при съществени нарушения на процесуалните правила. Основните доводи са свързани с това, че не е спазен срокът за налагане на дисциплинарно наказание, съгласно чл. 195 ал. 1 от ЗМВР. Отделно се сочи, че фишовете се разпечатват от таблет, като за служителите на МВР не съществува задължение за актуализиране, промяна или редактиране на софтуера на техническото средство, където е предвиден съответен размер за всяко едно нарушение. Направено е искане за отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените разноски.

Ответникът, директорът на ОДМВР- М., чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. оспорва жалбата като неоснователна. Излага доводи за законосъобразност на оспорваната и моли да бъде потвърдена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на

претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания и извърши проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, съгласно разпоредбата на чл.146 от АПК, намира за установено следното:

С оспорената заповед рег.№ 301з-1025/ 07.04.2021 год. директорът на ОДМВР- М. е наложил на младши инспектор Я. И. Я. – младши автоконтрольор в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР - М., дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца, за това, че на 03.12.2020г. в [населено място], [улица]е съставил фиш серия GT № 495022 за глоба по Закона за движението по пътищата (ЗДвП) в размер на 50 лева, на основание чл. 186, вр. чл. 179, ал.1, т.5 от ЗДвП, като е наложил глобата в размер по- малък от предвидения и с това е нарушил разпоредбите на ЗДвП. Последното е определено от наказващия орган като дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР, за което на основание чл.199, ал.1, т.5 от ЗМВР – пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност, е наложено наказанието.

Установи се от приложената административна преписка, че с писмо рег.№3286р-1597 от 13.01.2021г. от Главна дирекция „Национална полиция“ Директорът на ОДМВР- М. е уведомен за наличие на данни за допуснато дисциплинарно нарушение от страна на служител от сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР- М..

Във връзка с горните обстоятелства, от директора на ОДМВР- М. е издадена Заповед №301з-336/09.02.2021г., с която е разпоредено да се извърши проверка по случая и установяване на постъпилите данни, касаещи действията на младши инспектор Я. Я.-младши автоконтрольор I ст. в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР- М..

В хода на проверката комисията е събрала относимите за случая писмени доказателства. Дадено е сведение от Я. И. Я., заведено под рег.№301р-4077/ 18.02.2021г. В същото служителят посочва като причина за съставяне на фиш GT № 495022/ 03.12.2020г., че системата на РСОД след въвеждане на нарушения член по ЗДвП автоматично генерира наказващият член, като на таблета излиза наказание в размер от 50 до 150 лева, с възможност за избиране на сума за налагане на глоба и да бъде запаметена.

Във връзка с извършената дисциплинарна проверка комисията е изготвила справка до директора на ОДМВР- М. с рег. № 301р-5005/ 02.03.2021г., относно извършена проверка по Заповед №301з-336/ 09.02.2021г. В справката, комисията е описала извършените от нея действия по разследване на случая. С оглед установеното при извършената проверка комисията е извела извода, че на служителя издал глобата с фиш GT № 495022/03.12.2020г. в размер на 50 лева, на основание чл. 179, ал.1 т. 5 от ЗДвП, след като същата разпоредба за извършеното нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП - неспазване на пътни знаци и маркировки в условията на опасност, предвижда наказание 150 лева, следва да бъде наложено дисциплинарно наказание. Счела е, че за неизпълнение на служебните задължения на мл. инспектор Я. И. Я., по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР, за издадения незаконосъобразен фиш по ЗДвП, поради непознаване на закона, регламентиращ служебната дейност – ЗДвП, съответно пропускат да приложи правилно разпоредбите му, следва да бъде наложено

дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца. С изготвената справка жалбоподателят се е запознал срещу подпис на 15.03.2021 г. По случая от служителя е подадено писмено обяснение с рег. № 301р-5955 от 15.03.2021г., с което той потвърждава дадените от него сведения от дата 18.02.2021г. На 07.04.2021 г. е издадена разглежданата в настоящото производство заповед за налагане на дисциплинарно наказание, като същата е връчена на дисциплинарно-наказаното лице на 14.04.2021 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок, от лице с правен интерес и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Процесната заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл.204, т.3 от ЗМВР орган.

Съдът намира, че са спазени и регламентирани в чл.195, ал.1 от ЗМВР срокове, в които следва да бъде наложено дисциплинарното наказание. Според посочената разпоредба наказанието следва да се наложи не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Нарушението, за което е ангажирана отговорността на оспорващия, е „открито“ по смисъла на чл.196, ал.1 от ЗМВР на 02.03.2021г. при получаване на Обобщена справка с рег.№301р-5005/02.03.2021г. от дисциплинарно-наказващия орган. Именно в този документ се съдържат ясни данни относно претендираното дисциплинарно нарушение и дееца. При това положение оспорената заповед е издадена в установения двумесечен срок от откриване на нарушението като същевременно към датата на издаването ѝ - 07.04.2021 г. не е изтекъл и едногодишният срок от извършването му.

Съдът констатира, че е спазено и императивното изискване на чл.206, ал.1 от ЗМВР, задължаващо дисциплинарно наказващият орган преди да наложи дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. Видно от данните по преписката, след постъпване на справка с рег.№301р-5005/02.03.2021г. в ОДМВР – М. и нейното резолиране, жалбоподателят Я. е бил запознат със съдържанието ѝ на 15.03.2021г., като няма данни, доказателства и твърдения същият да е обективирал възражения в законоустановения 24-часов срок. Следва да бъде посочено, че заведеното с рег.№301р-5955/15.03.2021г. обяснение от жалбоподателя, с което служителят потвърждава изнесените от него данни в сведение от 18.02.2021г., съдът намира за такова по чл.206, ал.1 от ЗМВР, тъй като обясненията му са приложени към справка и съответно приети и обсъдени от дисциплинарно-наказващия орган при издаване на заповедта на 07.04.2021г.

Оспорената заповед за налагане на дисциплинарното наказание формално съдържа предписаните от чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити, като в нея са посочени извършителят, място, времето и обстоятелства, при които е извършено възприетото като нарушение, разпоредбите, които са нарушени и доказателствата, въз основа на които то е установено. Ответникът е изложил конкретни мотиви относно извършената преценка на тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на служителя, при определяне на вида и размера на наказанието. Изискването за излагане на конкретни

мотиви, а именно: защо е наложено дадено наказание, е приложимо при всички случаи на реализиране на дисциплинарна отговорност по реда на ЗМВР. Точно и обосновано е прието, че поведението на служителя покрива признаците на фактическия състав на разпоредбата. В оспорената заповед е посочена формата на вина – проявена небрежност.

В настоящия случай жалбоподателя е наказан на основание чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР във вр. с чл.199, ал.1, т.5 от ЗМВР за пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност във връзка със заеманата длъжност, като е посочено, че на установената дата по издадения фиш не се е съобразил с разпоредбата на чл. 179, ал.1, т. 5 от ЗДвП, касаещ приложимата санкционна разпоредба, като е наложил глоба в размер по-нисък от посочения, т.е. установено е виновно неизпълнение на служебните задължения и наличие на пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност. Страните не спорят относно съдържанието на разпоредбите от ЗДвП. Спорът се свежда до това нарушил ли е служителят виновно визираното в т. II от длъжностната му характеристика служебно задължение, а именно да познава Закона за движение по пътищата и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове и поради това да е приложил неправилно разпоредбите на ЗДвП в разглеждания случай.

В представената с административната преписка типова длъжностна характеристика, рег. № 3286р-19539/11.11.2015г., на длъжността младши автоконтрольор II-I степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВ- М., с която жалбоподателят се е запознал при заемане на посочената длъжност, в раздел „Познаване на нормативните документи и професионални умения“ е поставено изискването: „Да познава Закона за движение по пътищата и издадените на негова основа поднормативни актове“. Познаването на закона е задължение вменено на жалбоподателя. Като служител в системата на МВР, на който едно от основните задължения по длъжностна характеристика е познаването на нормативната уредба в съответната област, Я. Я. е бил длъжен да знае санкционните разпоредби и предвидените в тях наказания за съответните нарушения. С налагането на глоба в размер по-малък от установения за визираното нарушение, всъщност се доказва непознаването на действащите към този момент разпоредби и се достига до незаконосъобразно издаване на актове в административнонаказателната дейност. Обнародването на всеки един нормативен административен акт създава необоримата презумпция за знанието на нормативния акт. За да е налице осъществено дисциплинарно нарушение - пропуски в изучаването и прилагането на разпоредби, регламентиращи служебните правомощия, е необходимо, първо, съответната разпоредба да е относима към служебните правомощия на дисциплинарно наказаното лице и второ, да е доказан пропуск в изучаването и в прилагането, както и е доказано в настоящия случай.

В заключение следва да се посочи, че не се установява оспорената заповед да е издадена в противоречие с целта на закона. За да се осигури постигане целите на ЗМВР - осъществяване на дейността на органите на МВР по противодействие на престъпността и опазване на обществения ред, чл. 194 от ЗМВР предвижда дисциплинарна отговорност за всеки държавен служител, нарушил служебната дисциплина в МВР. При съобразяване с тази цел началникът на сектор „Пътна

полиция“ е издал оспорената заповед, след надлежно установяване на извършено дисциплинарно нарушение от Я. И. Я.. Доводите, че жалбоподателят не е разполагал с възможността да извърши корекция на наложената санкция, е ирелевантно за реализирането на дисциплинарната отговорност на служителя. Ако същият беше установил своевременно, че таблета генерира незаконосъобразен фиш, а това съответно е свързано с познаването на нормативната уредба, е следвало да сезира своите ръководители. Безспорно е, че задължението да поддържа или актуализира софтуера на използваното техническо средство не е на жалбоподателя, но същият е имал задължението, да прилага правилно Закона за движението по пътищата. Я. е бил длъжен да познава разпоредбите на ЗДВП и да го прилага правилно, независимо от техническите възможности на устройството, с което си служи за изписване на фиша. В този смисъл наказанието е за допуснато дисциплинарно нарушение, изразяващо се в издаването на фиш в противоречие със законовите разпоредби на ЗДВП, а не за неподдържането на софтуера.

Съгласно чл. 206, ал. 2 от ЗМВР при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. При налагане на наказанието дисциплинарно - наказващият орган е извършил обективна и цялостна оценка на тежестта на извършеното нарушение, настъпилите от него вредни последици, съответно цялостното поведение на служителя по време на службата му и е наложил съответно наказание, отговарящо на извършеното от Я. нарушение.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че Заповед № 301з-1025/ 07.04.2021 г., издадена от директора на ОДМВР- М., с която на Я. И. Я., на основание чл.194, ал.2, т.2, чл. 197, ал.1, т.2, чл.199, ал.1, т.5, във връзка с чл.204, т.3 от ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 /три/ месеца е законосъобразна, издадена е от компетентен административен орган и в изискуемата се форма; постановена е при правилно приложение на материалния закон, при спазване на административно-производствените правила и съобразяване с целта на закона. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора своевременно заявената претенция на ответника за присъждане на разноски следва да се уважи, като в полза на ОД на МВР М. – юридическото лице на бюджетна издръжка, към което организационно и функционално принадлежи органът, издал оспорения акт, се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв, определен в съответствие с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл.78, ал.8 от ГПК и чл.37 от Закона за правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. И. Я., ЕГН [ЕГН], от [населено място], против Заповед № 301з-1025/07.04.2021г. на директора на Областна дирекция на МВР - М., като неоснователна.

ОСЪЖДА Я. И. Я., ЕГН [ЕГН], от [населено място], да заплати на Областна дирекция на МВР - М., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 /сто/ лева.

Решението не подлежи на касационно оспорване, на основание чл.211, изречение последно от ЗМВР.

СЪДИЯ: